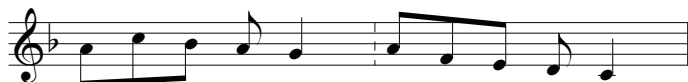

1. Di-csérd, én lel-kem, min-den e - rőd-ben

A nagy Úr Is-tent az ő szent ne-vé - ben.

Áld-jad az Is-tent min-den él - ted-ben,

El ne fe-lejt-sed jó - té - te-mé-nyi - ben.

2. Ő megbocsátja minden bűnödöt, / Ő gyógyítja meg te betegségedet. / A kárhozattól megment tégedet, / Ő koronázza meg a te fejedet.
3. Ki minden jóval téged megáldott, / Imádságodban téged meghallgatott. / Mint sasmadarat, mely már megaggott, / Nagy bűneidből ugyan megifjított.
4. Bízzál, én lelkem, az Úr Istenben, / Igen irgalmas ő természetében / És késedelmes a büntetésben, / Csakhogy megjobbulj a te életedben.
5. Ha egy kevésbé haragot mutat, / Az ő haragja mindvégig nem marad. / Fenyegetése nem örökké tart, / Irgalmasságot ismét hozzád mutat.
6. Nem bűnünk szerint bánik mivelünk, / Nem érdemünkre fizet ő minékünk. / Mely igen magas az ég felettünk, / Olyan igen nagy irgalma minékünk.